

a tisztelt Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

Az irat elektronikus iratról készített
papír alapú másolat.

2022-08-09

a tisztelt Esztergomi Járásbíróság úján

2500 Esztergom, Széchenyi tér 22.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
IV/ 0 1 8 8 5 - 0 1 / 2 0 2 2	
Érkezett: 2022 AUG 17.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 43 db	<i>Ju</i>

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] mint indítványozó, panaszos, alperes A/1. szám alatti
mellékletként csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselője [Dr. Havas-Sághy Gábor ügyvéd

útján, [REDACTED]

[REDACTED] felperes ellen az Esztergomi Járásbíróság előtt
6.P.20.334/2020. ügyszámon, valamint a Tatabányai Törvényszék előtt 1.Pf.20.216/2021. számon
házasság felbontása és járulékai iránt lefolytatott eljárás vonatkozásában, az Alkotmánybíróságról
szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján az alábbi

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztjük elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjék megállapítani az Esztergomi
Járásbíróság 6.P.20.334/2020/69. számú ítéletének, valamint a Tatabányai Törvényszék
1.Pf.20.216/2021/15. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és azokat az Abtv. 43. § alapján
megsemmisíteni szíveskedjék.

Kérelmünk indoklásaként tisztelettel az alábbiakat adjuk elő.

I. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

a) Pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

Indítványozó előadja, hogy [REDACTED] 2010. január hónapjától élettársi kapcsolatban éltek egymással, majd **2011. május 28. napján Esztergomban házasságot kötöttek**. Ez mindkét fél első házassága. A felek házasságából **2012. március 21. napján [REDACTED] nevű közös gyermekük** született. Feleknek más kapcsolatból gyermeke nem született. Felek házassága fokozatosan megromlott, majd **házassági életközösségük 2017. december 1. napján megszűnt**. A felek utolsó közös házastársi lakása [REDACTED] szám alatti ingatlanban volt.

Indítványozó volt házastársa, [REDACTED] felperes **2017. december 5. napján kelt keresetlevelével** kérte az illetékes bíróságot, hogy a felek házasságát bontsa fel és a gyermeket érintő járulékos kérdéseket rendezze. Erre tekintettel a felek közötti házasság felbontása és járulékai iránti peres eljárás az **Esztergomi Járásbíróság előtt 6.P.21.188/2017. ügyszámon** indult. Alperes kérte a bíróságot, hogy a szülői felügyeleti jogok gyakorlására őt jogosítsa fel és a viszontkereseti kérelmében foglaltak szerint rendezze a kapcsolattartást, valamint a gyermektartásdíj fizetését. Az Esztergomi Járásbíróság ítélete **2019. november 7. napján 6.P.21.188/2017/68. számon** kelt. A bíróság a felek házasságát felbontotta, továbbá a gyermek feletti szülői felügyeleti jogok gyakorlására a felperesi édesanyát jogosította fel a gyermek sorsát érintő lényeges kérdések kivételével. A bíróság kötelezte alperest havi 40.000,-Ft gyermektartásdíj munkáltatói letiltás útján történő megfizetésére, valamint rendezte a gyermek és az alperes közötti kapcsolattartás szabályait. A bíróság az alperes viszontkeresetét elutasította. Az ítélettel szemben 2019. november 29. napján indítványozó, azaz **alperes fellebbezést** terjesztett elő. A fellebbezés a házasság felbontását nem érintette. Felperes 2020. január 20. napján fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő.

Másodfokú eljárás a **Tatabányai Törvényszék előtt 1.Pf.20.217/2019. ügyszámon** került lefolytatásra, mely során 2020. február 3. napján tárgyalás tartására került sor. A Tatabányai Törvényszék az alperes fellebbezését megalapozottnak találta **2020. február 3. napján 1.Pf.20.217/2019/8. számon kelt végzésében** akként rendelkezett, miszerint „a Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott – a házasság felbontása tárgyában meghozott – rendelkezését nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit hatályon kívül helyezi és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, újabb határozat meghozatalára utasítja”. A tatabányai Törvényszék végzésében rögzítette, hogy „az elsőfokú bíróság nem folytatta le a megalapozott döntés meghozatalához szükséges bizonyítást, a tényállást nem tárta fel teljes körben, nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdésében rögzített indokolási kötelezettségének, az ítélet nem tartalmazta a bizonyítékok értékelését, valamint azt, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok közül melyeket nem vett figyelembe.

Emellett az ítélet indokolásában nem különült el egyértelműen a bíróság által megállapított tényállás, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékok tartalmának ismertetése. A másodfokú bíróság rögzítette azt is, hogy ezen eljárási szabálysértések mellett további bizonyítási cselekmények voltak szükségesek, így módon az ítélet megalapozatlan.”

Az új eljárás lefolytatására az Esztergomi Járásbíróság előtt 6.P.20.334/2020. ügyszámon került sor. Az ügyben tárgyalás megtartására 2020. július 9. napján, 2020. szeptember 10. napján, 2021. április 8. napján, valamint 2021. május 11. napján, 2021. október 7. napján, illetve 2021. november 2. napján került sor. Az **Esztergomi Járásbíróság 6.P.20.334/2020/69. számú ítélete 2021. november 25. napján kelt.** A bíróság a gyermek feletti szülői felügyeleti jogok gyakorlására a felperesi édesanyát jogosította fel a gyermek sorsát érintő lényeges kérdések kivételével. A bíróság kötelezte alperest havi 40.000,-Ft gyermektartásdíj munkáltatói letiltás útján történő megfizetésére, valamint rendezte a gyermek és az alperes közötti kapcsolattartás, valamint az elmaradt kapcsolattartás pótlásának szabályait.

„A bíróság a gyermek és az alperes közötti heti kapcsolattartást az alábbiak szerint szabályozza: a folyamatos kapcsolattartás körében az alperes jogosult és köteles a gyermeket minden páros hét pénteki napján 17 órától, illetve az oktatási idő végén az oktatási intézményből magával vinni és ugyanezen hét vasárnap 18 órára a gyermeket mindenkori lakóhelyére visszavinni. Az időszakos kapcsolattartás körében az alperes jogosult és köteles az oktatásról szóló jogszabályban évente megállapított őszi, téli és tavaszi oktatási szünetek második felében a gyermekkel a kapcsolatot tartani akként, hogy a szünet második felének első napjának reggelén 9 órától a gyermeket mindenkori lakóhelyéről magával viheti és az adott oktatási szünet utolsó napján este 18 órára köteles a gyermeket a mindenkori lakóhelyére visszavinni és őt a felperesnek átadni. Amennyiben az oktatási szünet fele időtartama töredéknapot eredményez, úgy a kezdő (töredék) napon az alperes a gyermeket 13 órakor viheti el. Amennyiben peres felek tárgyév május 31. napjáig a nyári kapcsolattartásról írásban (ideértve az email váltást is) nem állapodnak meg, úgy az alperest az alábbi kapcsolattartás illeti meg: alperes jogosult és köteles a gyermeket az oktatásról szó jogszabályban évente megállapított nyári oktatási szünetben minden páros héten magával vinni akként, hogy a nyári szünetben minden páros héten szombaton 9 órakor a gyermeket mindenkori lakóhelyéről magával viheti és a következő páratlan hét péntek este 18 órára köteles a gyermeket a mindenkori lakóhelyére visszavinni és őt felperesnek átadni. Az alperes jogosult és köteles a többnapos ünnepek (húsvét, pünkösd) utolsó napján a gyermekkel kapcsolatot tartani akként, hogy az adott nap reggel 9 órakor a gyermeket a mindenkori lakóhelyéről magával viheti és az adott napon este 18 órára köteles a gyermeket mindenkori lakóhelyére visszavinni és őt felperesnek átadni. Az alperes jogosult minden páros év december 24-én 13 órától december 25-én 15 óráig a gyermekkel a kapcsolatot tartani akként, hogy az adott nap reggel 9 órakor a gyermeket mindenkori lakóhelyéről magával viheti és az adott napon este 18 órára köteles a gyermeket mindenkori lakóhelyére visszavinni és őt felperesnek átadni. Az időszakos kapcsolattartás időtartama alatt a folyamatos kapcsolattartás szünetel.”

A bíróság az alperes viszontkeresetét elutasította. Alperes az ítélettel szemben **2021. december 13. napján kelt beadványban foglalt fellebbezést** terjesztett elő. Felperes 2022. február 3. napján fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő.

A másodfokú eljárás lefolytatására a Tatabányai Törvényszék előtt 1.Pf.20.216/2021. ügyszámon került lefolytatásra, mely során 2022. február 28. napján tárgyalás tartására került sor. A **Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.216/2021/15. számú ítélete 2022. április 27. napján kelt.** A Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és alperest kötelezte a perköltség megfizetésére.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Indítványozó előadja, hogy [REDACTED] elperes által házasság felbontása és járulékai iránt peres eljárás az **Esztergomi Járásbíróság előtt 6.P.21.188/2017. ügyszámon** indult. Az Esztergomi Járásbíróság ítélete 2019. november 7. napján 6.P.21.188/2017/68. számon kelt. Az ítélettel szemben 2019. november 29. napján indítványozó fellebbezést terjesztett elő.

A **Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.218/2019/8. számon** 2020. február 3. napján kelt **végzésével** akként rendelkezett, miszerint „a Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott – a házasság felbontása tárgyában meghozott – rendelkezését nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit hatályon kívül helyezi és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, újabb határozat meghozatalára utasítja”.

Az új eljárás lefolytatására az **Esztergomi Járásbíróság előtt 6.P.20.334/2020. ügyszámon** került sor. Az Esztergomi Járásbíróság ítéletet 6.P.20.334/2020/69. számon 2021. november 25. napján kelt. Az ítélettel szemben indítványozó 2021. december 13. napján fellebbezést terjesztett elő.

A másodfokú eljárás a **Tatabányai Törvényszék előtt 1.Pf.20.216/2021. ügyszámon** került lefolytatásra. A Tatabányai Törvényszék ítélete 2022. április 27. napján 1.Pf.20.216/2021/15. számon kelt. A Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 407. § (2) bekezdés c) pontja akként rendelkezik, hogy „*nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, megváltoztatása, továbbá a gyermekkel való kapcsolattartás szabályozása iránti perekben*”.

Fentiekre tekintettel indítványozó kijelenti, hogy **a rendes jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette**, további rendes jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Indítványozó kijelenti, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, továbbá nem kezdeményezett perújítást az ügyben.

Indítványozó tudomására szolgál, hogy az Ügyrend 32. § (3) bekezdése és az 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalás alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. § alapján a felülvizsgálati, illetve perújítási eljárás befejezése előtt előterjesztett alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság az egyéb feltételek vizsgálata nélkül visszautasítja.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Indítványozó kijelenti, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntést, azaz a Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.216/2021/15. számú ítéletét **2022. június 8. napján kapta kézhez** alperesi jogi képviselője [REDACTED]

[REDACTED] részére **elektronikus úton** történő kézbesítés útján. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint „*az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani*”. Az Ügyrend 28. § (2) bekezdése akként rendelkezik, miszerint „*Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint meghatározott határidő a kézbesítést követő napon kezdődik. Ha a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esik, a határidő csak az azt követő legközelebbi munkanapon jár le.*” Erre tekintettel indítványozó kijelenti, hogy a jogszabályban foglaltak szerinti **határidő megtartásra került.**

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó kijelenti, hogy az alkotmányjogi panaszt érintő **peres eljárásban alperesként járt el, az eljárással érintett gyermek édesapja, az eljárás tárgya a szülői felügyeleti jog, a kapcsolattartás, valamint a gyermektartásdíj kérdéseinek rendezése, így az érintettség szülőként egyértelműen fennáll.** A házasság felbontására és járulékos kérdéseinek rendezésére irányuló peres eljárást indítványozó házastársa, [REDACTED] felperes 2017. december 5. napján kelt keresetlevelével indította. Indítványozó, mint alperes 2018. február 28. napján viszontkereseti kérelmet terjesztett elő. Az Esztergomi Járásbíróság 6.P.20.334/2020/69. számú ítéletében akként rendelkezett, hogy a peres felek házasságából 2012. március 21. napján született [REDACTED] nevű gyermek feletti szülői felügyeleti jogok gyakorlására a felperesi édesanyát jogosítja fel, a gyermek sorsát érintő lényeges kérdések kivételével. A bíróság kötelezte alperest 40.000,-Ft összegű havi gyermektartásdíj munkáltatói letiltás útján történő megfizetésére. Továbbá a bíróság rögzítette a gyermek és az alperes közötti folyamatos, valamint időszakos kapcsolattartás szabályait. A bíróság az alperes viszontkeresetét elutasította. A Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.216/2021/5. számú ítéletével az Esztergomi Járásbíróság 6.P.20.334/2020/69. számú ítéletét helybenhagyta.

Fentiekre tekintettel indítványozó kijelenti, hogy érintettsége kétséget kizáróan megállapítható.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. § alapján „az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.” E szerint a két feltétel vagylagos, azaz külön-külön vizsgálendő az, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Indítványozó kijelenti, hogy **elsődlegesen** hivatkozik arra, hogy **az állított alapjogsérelem a bírói döntést, döntéseket érdemben befolyásolta**, illetve **másodlagosan** hivatkozik arra, hogy a **felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.**

Panaszos az alkotmányjogi panasz előterjesztésének jogalapja körében hivatkozik arra, hogy Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdése d) pontja szerint Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A (3) bekezdés b) pontja értelmében az Alkotmánybíróság a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést. Az Abtv. 27. § szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 43. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint, ha az Alkotmánybíróság 27. § alapján folytatott eljárásban alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.

II. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) XXVIII. cikk (1) bekezdése akként rendelkezik, miszerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti”.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alapján „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése akként rendelkezik, miszerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

Az Alaptörvény XVI. cikk (1) és (2) bekezdése szerint „minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

1. Az Alkotmánybíróság 3025/2016 (II. 23.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) foglalta össze az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog értelmezésére vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlatot. E döntés indokolásának 19. bekezdése szerint „egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelynek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságosságának biztosítása, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése, a törvény által létrehozott bíróság, független és pártatlan eljárása, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése”.
2. Ahogy azt a tisztelt Alkotmánybíróság korábban az Alkotmány 57. § vonatkozásában is kifejtette, „az eljárásnak ahhoz kell vezetnie, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az ott írt módon valóban elbírálja, az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény – a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan és nyilvánosan folyjon – ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni.”

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – irányadónak tekinti a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot.

3. A 6/1998. (III.11.) AB határozat alapján „*a tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes*”.
4. A bírósághoz fordulás jogából következően a bíróságok a kereseti kérelem valamennyi elemének érdemi megvizsgálására kötelesek. A 24/2018. (XII. 28.) AB határozat indokolásának 19. pontjában rögzítésre került, hogy „*a kereseti kérelem kimerítésének kötelezettsége azt a követelményt támasztja a bírói döntéssel szemben, hogy a bíróságok érdemi vizsgálat eredményeként az ítélet rendelkező részében rendelkezzenek a kereset, illetőleg a viszontkereset valamennyi eleméről*”. A Pp. 341. § (1) bekezdése szerint „*az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre*”.
5. Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában foglalta össze a tisztességes bírósági eljárás részét képező, **az indokolt bírói döntéshez** fűződő jog alkotmányos tartalmát. „*Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik.*” „*Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy **döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.** Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza a bírói döntésekkel szemben, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.*” (AB határozat, Indokolás 33-34.)

6. Indítványozó kijelenti, hogy tudomására szolgál a tisztelt Alkotmánybíróság azon következetes gyakorlata, miszerint „*az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárása teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat.*”
7. Anélkül tehát, hogy az Alkotmánybíróság tényleges „negyedfokú bírósággá” válna, indítványozó arra kíván jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésével rámutatni, hogy álláspontja szerint **a sérelmezett bírósági döntések ellentétesek az Alaptörvény indítványozó által megjelölt rendelkezéseivel.** Indítványozó úgy véli, hogy **a bírósági döntések a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot az alábbiakban sértik.**
8. Indítványozó álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét alátámasztja az, hogy az indítványozó gyakorlatilag **eszköztelessé vált a bizonyítás során, az elsőfokú, valamint a jogerős ítéletet hozó másodfokú bíróság olyan releváns tényezőket hagyott figyelmen kívül, mely ezáltal sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkét.** Továbbá az eljáró bíróságok nem vagy az ellenfél felperes félnek biztosítotthoz képest sokkal kisebb mértékben adtak helyt a bizonyítási indítványainak, továbbá kisebb jelentőséget tulajdonítottak alperes észrevételeinek, álláspontjának, mely így az alperes pervesztességéhez vezetett.
9. Panaszos kijelenti, hogy jelen alkotmányjogi panaszt tartalmazó beadványának előterjesztését azért tartja különösen indokoltnak és szükségszerűnek, mert álláspontja szerint a bírósági peres eljárások lefolytatása és az azok alapján meghozott bírósági ítéletek azon következménye, hogy a szülői felügyeleti jogokat kizárólag felperes gyakorolja és a **panaszos kapcsolattartása jelentős mértékben korlátozásra került, a gyermek egészséges fejlődését súlyosan veszélyezteti,** melynek hatása a gyermek viselkedésében már most is tapasztalható, azonban hosszútávon további, jelentős kockázatokat rejt magában.
10. Panaszos hangsúlyozza, hogy a peres felek gyermeke a felek életközösségének megszűnésétől kezdődően a Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.216/2021/15. számon kelt ítéletéig a kapcsolatot mindkét szülővel heti váltásban tartotta.

Ez a gyakorlatban – figyelemmel arra, hogy a nyári kapcsolattartás is ekként valósul meg – azt jelenti, hogy **mind a mai napig** a gyermek heti váltásban van. Annak ellenére, hogy felperesi anya igyekezett a bírósági peres eljárásban a panaszos alperest lejártni, rossz színben feltüntetni, a gyakorlatban a gyermeket az apa részére hetente átadta, mely arra utal, hogy felperes az alperes gyermeknevelési alkalmasságát megfelelőnek találja, mindkét szülő képes a gyermek nevelésére és gondozására, melynek következtében **a gyermek mindkét szülővel azonos mértékben töltött időt.**

Ezt a több, mint négy éves, felek közötti bevált gyakorlatot az Esztergomi Járásbíróság, valamint Tatabányai Törvényszék ítéletével figyelmen kívül hagyta és radikálisan megváltoztatta, az alperes panaszos és a gyermek jogait jelentősen csorbította azáltal, hogy 2022. szeptember hónapjától a panaszos mindössze kéthetente hétfvégén jogosult folyamatos kapcsolattartásra a gyermekkel. Mindez az általános bírósági gyakorlatnak **sem felel meg**, hiszen azokon a heteken, amikor hétfégi kapcsolattartásra nem jogosult, az apa számára egyáltalán nem biztosított a gyermekkel való hétközi kapcsolattartás. **Ezt a radikális jogcsorbítást az eljáró bíróságok ítéletükben nem indokolták, nem támasztották alá.** Panaszos hivatkozik arra is, hogy a családjogi ügyekben az eljáró bíróságok kötelesek a döntéseiket a gyermek mindenek felett álló érdekeinek szem előtt tartásával meghozni és ennek érdekében hivatalból jogosultak akár eltérni a felek által előterjesztett kereseti kérelmekről is, valamint hivatalból bizonyítást lefolytatni. Indítványozó álláspontja szerint a tárgybeli peres eljárás iratanyagából kétséget kizáróan megállapítható, hogy a peres felek nevelési alkalmassága között, valamint a gyermekhez fűződő viszonyaik, kötődésük között, továbbá életvezetésük, körülményeik, anyagi viszonyaik között különbség nincs, nem merült fel olyan körülmény, mely az alperes kapcsolattartási jogának korlátozását indokolná. Panaszos úgy véli, hogy a szoros, szeretetteljes, bensőséges szülő-gyermek viszony alátámasztásra került a peres eljárás során, a gyermeknek szüksége van arra, hogy mindkét szülőjével jelentős és érdemi, minőségi időt tudjon együtt tölteni.

Panaszos álláspontja szerint a meghozott bírósági döntések indokolatlanul és megalapozatlanul gyakorlatilag kiszakítják a gyermeket a megszokott környezetéből, a megszokott rendszerből és elzárják attól, hogy ahogy az anya, az apa is kivegye a részét a gyermek mindennapjaiból, hétköznapi tevékenységeiből, életének meghatározó részét képezze, hatással legyen rá.

A bírósági döntéseket a kapcsolattartási jog és kötelezettség jelentős korlátozása vonatkozásában semmilyen dokumentum, bizonyíték, tanúvallomás, szakértői, pedagógiai vélemény nem indokolta, nem támasztja alá és ennek kellő indoklását az ítéletek sem tartalmazzák. Panaszos megjegyzi, hogy figyelemmel arra, hogy az eljárás házassági pernek minősül, a polgári perrendtartás szabályai alapján a bíróság az általa szükségesnek talált bizonyítást hivatalból is szükséges lett volna elrendelnie annak érdekében, hogy a gyermek mindenek felett álló érdekei érvényesüljenek, azonban erre, valamint a döntés bizonyítékokkal történő alátámasztására nem került sor.

Mindez panaszos álláspontja szerint egyértelműen sérti az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát. Az tárgybéli perben az ítéletekben felhívott jogszabályokból, valamint az ítéletek indoklásából a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következnek sem az indítványozó elvesztességét, és különösen nem a kapcsolattartási jogának jelentős mértékű korlátozását eredményező bírósági döntések, és azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget is.

11. Indítványozó hangsúlyozza, hogy a kapcsolattartás megalapozatlan és radikális csökkentése, korlátozása a gyermeknek és a kapcsolattartásra jogosult szülőnek a kapcsolattartáshoz való jogát sérti, továbbá sérül a gyermeknek az egészséges fejlődéshez való joga is. Az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése szerint a gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. A tisztelt Alkotmánybíróság 3067/2021. (II. 24.) AB határozatában rámutatott arra, hogy „a család kölcsönös gondoskodáson alapuló, tartós érzelmi és gazdasági életközösség, azonban a családi gondoskodás és védelem szempontjából nemcsak az együtt élő, hanem a különélő – a gyermek tényleges napi gondozásában közvetlenül nem, vagy csak időszakosan résztvevő – szülővel való zavartalan érintkezésnek is alapvető jelentősége van. A szülők életközösségének a megszűnése nem változtat azon, hogy a gyermek egészséges fejlődése szempontjából meghatározó a szülők együttes jelenléte és támogatása, az, hogy a gyermek mindkét – gondozó és különélő – szülőjét maga mellett tudhassa, rájuk számíthasson és mindkettőjüktől megkapja a fejlődéshez szükséges védelmet és gondoskodást”. Az Alkotmánybíróság rámutatott továbbá arra is, hogy a „XVI. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést. A nevelés a gyermek életében való közreműködés, amely a gyermek sorsát érintő lényeges kérdések eldöntésében való részvétel mellett elsősorban a rendszeres és folyamatos kapcsolattartás útján biztosítható.”

Azon bírósági döntés által, hogy a hétfőtől vasárnapig tartó folyamatosan együtt tölthető időtartam mindösszesen két és fél napra korlátozódik a jövőben, panaszos és a gyermek Alaptörvény által biztosított joga jelentősen sérül.

12. Indítványozó álláspontja szerint az alapjogsérelem megvalósul azáltal, hogy a kiemelt jelentőséggel bíró, rendszeres, közvetlen és személyes jellegű kapcsolattartás korlátozására került sor. A tisztelt Alkotmánybíróság korábban rámutatott arra, hogy **a folyamatos kapcsolattartás „jellemzően a legintenzívebb és hagyományosan ennek van a legnagyobb szerepe a gyermek személyiségfejlődésében, a személyes kapcsolattartás lehetősége különös jelentőséget kap a gyermek esetén a kötődés kialakításában, illetve fenntartásában és az elidegenedés megakadályozásában.”**
13. Indítványozó hivatkozik továbbá a tisztelt Alkotmánybíróság 3066/2022. (II. 25.) AB határozatában foglaltakra is, mely szerint *„a kapcsolattartás biztosítja, hogy a különélő szülő és a gyermek rendszeresen és folyamatosan részt vehessenek egymás életében, tehát, hogy a szülők különválása ne eredményezze egyben a gyermeknek az egyik szülőjétől való teljes elszakadását is, illetve, hogy az egyik szülőtől való távolság minél kevésbé okozzon a gyermek számára érzelmi törést. A kapcsolattartás minden típusának – legyen az folyamatos vagy időszakos – ugyanaz a célja, mégpedig az, hogy a gyermek és a különélő szülő zavartalanul időt tölthessenek együtt. A szülő közvetlenül figyelemmel kísérheti a gyermeke fejlődését, a rendszeres közös programok révén aktív részese lehet gyermeke nevelésének és gondozásának. A gyermek pedig a különélő szülőjét is maga mellett tudhatja, részéről is megkapja a fejlődéséhez szükséges közvetlen védelmet és gondoskodást. Az együtt töltött minőségi idő és a közösen megélt élmények a családtagok tekintetében fontos közösségteremtő hatással bírnak, ennek pedig lelki és érzelmi szempontból meghatározó szerepe van a szülő-gyermek kapcsolatot érintően”*. Panaszos álláspontja szerint a tárgybeli bírósági határozatok a fentiekbe ütközők, ezáltal alaptörvény-ellenesek.
14. Az az indítványozó számára is evidens, hogy a rendes bíróságok döntik el, hogy mely kérdésekre kell és lehet – a releváns jogszabályi keretek között – bizonyítást vezetni, ily módon nem kötelező és nem automatizmus minden bizonyítási indítványnak helyt adni, azonban indítványozó álláspontja szerint jelen alkotmányjogi panaszt érintő peres eljárásban a **„fegyveregyenlőség” követelménye nem valósult meg**, a döntés és a mérlegelési körben figyelembe vett tények, körülmények hangsúlyozása **egyoldalú, kiegyensúlyozatlan, felperes számára kedvező, míg alperesre nézve kedvezőtlen, a valóságnak nem megfelelő és így a megállapított bírósági tényállás, valamint az abból levezett következtetések megalapozatlanok és iratellenesek.**

Panaszos úgy véli, hogy a peres eljárás során írásban előterjesztett **észrevételeit az első és másodfokú bíróság kellő alapossággal nem vizsgálta**, azokra ítéletében nem tért ki. A panaszos úgy véli, hogy a bírósági eljárás **nem felelt meg a független, pártatlan és tisztességes eljáráshoz való jog követelményeinek**, melyre tekintettel az első- és másodfokú ítélet **megsemmisítése szükséges**.

15. Indítványozó aggályosnak tartja, hogy az Esztergomi Járásbíróság, valamint a Tatabányai Törvényszék **nem vette figyelembe**, illetve nem tulajdonított kellő mértékben jelentőséget annak a körülménynek, hogy **az anya és a gyermek viszonya jelentős mértékben konfliktusos**, továbbá figyelmen kívül hagyta a bíróság alperes **új szakértő kirendelése iránti kérelmét**, az indítvány elutasításának **indokolására nem került sor**.

Alperes indítványozó több beadványában és a 2021. december 13. napján kelt fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint az ügyben keletkezett **igazságügyi pszichológus szakértői vélemény aggályos, egyoldalú, homályos és ellentmondásokat tartalmazó, a bíróság ezt nem vette figyelembe**. Indítványozó álláspontja szerint ezen aggályok feloldására a szakértő 2021. május 11. napján megtartott tárgyaláson történő személyes meghallgatása útján sem került sor, a szakértő az alperes által feltett kérdésekre egyértelmű választ nem tudott adni, írásbeli álláspontját nem tudta alátámasztani, **az eljáró bíróságok a szülői felügyelet gyakorlását érintő döntésük során mégis nagymértékben [REDACTED] 2019. június 15. napján kelt szakértői véleményre támaszkodtak**. E körben indítványozó utal arra is, hogy 2019. augusztus 6. napján kelt beadványában a szakértői vélemény vonatkozásában részletesen kifejtett **észrevételeit az eljáró bíróság a szakértő részére nem továbbította**, így arra a szakértő reagálni nem is tudott, az ellentmondások feloldására nem volt mód, ennek ellenére a bíróság a szakértői véleményt – egyoldalúan – aggálytalannak fogadta el. Indítványozó a 2021. december 13. napján kelt fellebbezésében **új szakértő kirendelését kérte** és ezt további, 2022. február 21. napján kelt beadványában, majd a 2022. február 28. napján megtartott tárgyaláson is indítványozta, az eljáró bíróság azonban kérelmének nem adott helyet, melynek **indokolására ítéletében nem tért ki**.

Indítványozó aggályosnak véli azt is, hogy az ügyben [REDACTED] 2021. augusztus 17. napján kelt igazságügyi elmeorvos szakértői véleményét fogadta el az eljáró bíróság annak ellenére, hogy [REDACTED] pszichológus szakértő, valamint a felperesi jogi képviselő javasolta.

Az eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta panaszos független igazságügyi névjegyzékből kirendelésre kerülő szakértő iránti indítványát, melyet a 2021. április 8. napján megtartott tárgyaláson terjesztett elő.

Mind a pszichológus, mind pedig a pszichiáter szakértői vélemény vonatkozásában panaszos észrevételezte (pl. 2021. március 16., valamint szeptember 2. napján kelt beadványok), hogy az abban foglaltakat nem fogadja el, valamint kifogásolta, hogy az elmeorvos szakértő nem kompetens a felek gyermeknevelési képességéről véleményt alkotni, mégis megtette. Az eljáró bíróságok az alperes észrevételeit **indokolás nélkül figyelmen kívül hagyták.**

Panaszos álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmébe ütközik az is, hogy az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták azon – alperes által hivatkozott – körülményt is, miszerint a felperesi anya részéről tanúsított, alperesi apával szembeni súlyos ellenenevelés, a gyermek előtt az apára tett durva, bántó megjegyzések a gyermek egészséges fejlődését veszélyeztetik és a gyermekben lojalitás konfliktust okoznak, melynek testi és lelki tünetei, következményei a gyermek viselkedésén tapasztalhatóak.

Indítványozó aggályosnak találja azt is, hogy az eljárás során több alkalommal jelezte, hogy az eljárásban előterjesztett **pedagógiai vélemény(ek) ellentmondásokat tartalmaz(nak), az abban foglaltak nem felelnek meg a valóságnak és kétséget kizáróan a felperes ráhatása, befolyása érezhető** mind az óvodai, mind az iskolai véleményen, továbbá a gyermek tanítójának 2020. szeptember 10. napján megtartott tárgyaláson történő tanúvallomása során is. E körben indítványozó rámutat arra is, hogy a pedagógiai vélemény **nem az eljáró bíróság megkeresése útján került beszerzésre, hanem azt a felperes terjesztette elő.** Indítványozó 2019. május 6. napján kelt beadványában jelezte, hogy az óvodavezető 2018. december 3. napján kelt jellemzése nem támaszkodik az [REDACTED] közvetlenül ismerő óvodapedagógusok véleményére, továbbá a 2020. január 16. napján kelt fellebbezés kiegészítésben indítványozó részletesen feltárta, hogy a felperes megalapozatlan és a valóságnak nem megfelelő állításait az intézményekre nyomást gyakorolva próbálta igazolni, továbbá indítványozó 2020. július 9. napján megtartott tárgyaláson ismételtén észrevételezte az aggályos pedagógiai véleményeket, azonban az eljáró bíróságok ezeket figyelmen kívül hagyták, melynek oka, indoka nem került az ítéletben rögzítésre.

16. Indítványozó hangsúlyozza továbbá, hogy az **eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták** [REDACTED] tanúk 2018. december 13. napján tett **vallomásait**, mely szerint megállapítható a felperes merev, rugalmatlan hozzáállása, valamint a gyermeket a felperes részéről ért negatív hatás, továbbá az anya és a gyermek közötti feszült, konfliktusos, agresszív is tartalmazó viszony, mely a felek életközösségének megszűnését követően is jellemző [REDACTED] részletesen beszámolt arról, hogy milyen az apa és a gyermek közötti kapcsolat, milyen a felek nevelési gyakorlata közötti alapvető különbség, továbbá szót ejtett a gyermeknél tapasztalható, anyának való megfelelési kényszerről és az általa észlelt anya-gyermek közötti kapcsolatról, valamint az anya gyermekkel szembeni merev, rugalmatlan, érzelemmentes stílusáról, melyeknek kiemelkedő jelentősége van a gyermeknevelési alkalmasság szempontjából. [REDACTED] tanú előadta, hogy rendszeresen hallotta szomszédként az anyuka kiabáló hangját, valamint a gyermek sírását, amely csak akkor szűnt meg, amikor felperes elköltözött az ingatlanból.
17. Indítványozó a 2020. július 2. napján kelt beadványában részletesen kifejtette, hogy véleménye szerint milyen **negatív hatással van a gyermek egészséges érzelmi, értelmi, testi, szellemi fejlődésére az anya által tanúsított magatartás**, valamint az, hogy a gyermeket – valószínűleg – autistának igyekszik beállítani, mindezzel a gyermekben súlyos önértékelési zavart okozva. Indítványozó e körben utal arra is, hogy a per folyamán a felperesi anya a gyermeket autistának, fejlesztésre szorulóknak állítja be, ezzel szemben a gyermek 2021/22-es tanévi osztályzatai négyes, ötös érdemjegyek, továbbá a 2022. április 25. napján kelt beadványában alperes részletesen kifejtette, hogy a felperes nem tudott beszámolni a gyermeket fejlesztő foglalkozásokról, sem a pszichológiai foglalkozásról, sem azok eredményességéről, azaz azt, hogy a felperesi anya valódi figyelmet a peres eljáráson kívül a gyermekre nem fordít, a bíróságok szintén figyelmen kívül hagyták.
18. A bíróságok nem tulajdonítottak jelentőséget azon lényeges körülménynek, hogy a felperes édesanyja tanúvallomásában 2018. október 16. napján előadta, hogy *„olyan volt, hogy lefogta [REDACTED] kezét, amikor bántani akarta az anyját”*, továbbá a 2021. szeptember 23. napján kelt pedagógiai véleménye szerint *„ha [REDACTED] dühös, frusztrált, tárgyakat tör össze, tombol, bizonyos ételeket nem eszik meg és nehezen alszik el, a leckeírás katasztrófa”*. 2019. augusztus 6. napján kelt beadványában indítványozó részletesen kifejtette **a felperesi anya apát lejárató, ellenenevelő, a gyermek egészséges fejlődését rendkívüli mértékben veszélyeztető magatartását a bíróság nem értékelte**, arra az indokolásban nem tért ki, holott erre a 2019. november 29. napján kelt fellebbezésében is hivatkozott.

19. Indítványozó utal a tisztelt Alkotmánybíróság által 3068/2020. (III. 9.) AB határozatában rögzített elvre, mely szerint „*az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a bíróság a bizonyítás eredményét szabadon mérlegeli, és ez alapján hozza meg döntését. Ebbe a helyzetbe azonban a rendes bíróságok csak akkor kerülhetnek, ha a rendelkezésre álló és felajánlott bizonyítási eszközöket nemcsak formálisan, hanem tartalmilag is figyelembe veszik és azok eredményét a határozatuk meghozatala során fel is használják, döntéseiket ezzel megindokolják*”.
20. Panaszos továbbá fel kívánja hívni a figyelmet a következőkre: a Tatabányai Törvényszék az 1.Pf.20.218/2019/8. számon 2020. február 3. napján kelt végzésében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, újabb határozat meghozatalára utasította, a panaszos fellebbezését megalapozottnak találta. A Törvényszék a végzés indokolásában részletesen (7-10. oldal) kifejtette aggályait az elsőfokú bíróság által nem megfelelően lefolytatott bizonyítási eljárás vonatkozásában, rögzítette indokolási kötelezettség elmaradását, a bizonyítékok értékelésének hiányát, valamint a pedagógiai és a szakértői véleménnyel kapcsolatos aggályokat, ellentmondásokat. Ezt követően került sor az új elsőfokú bírósági eljárás lefolytatására. Panaszos álláspontja szerint **mindazok a körülmények és aggályok, amiket a Tatabányai Törvényszék az 1.Pf.20.218/2019/8. számon kelt ítéletében rögzített, nem kerültek feloldásra, tisztázásra az újabb elsőfokú eljárás során sem, ennek ellenére a Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.216/2021/15. számon kelt ítélete ezeket nem tartalmazza**, a Törvényszék két döntése között jelentős érdemi különbség mutatkozik, a panaszos 2021. december 13. napján kelt **fellebbezésében foglaltakat figyelmen kívül hagyta és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.**
21. Panaszos aggályosnak tartja, hogy a Tatabányai Törvényszék **számos, felperes terhére értékelhető körülményt alperes terhére értékelt** (pl. „*alperes nem működött közre az anya és a gyermek közötti konfliktus feloldásában*”, illetve a gyermek rosszullete kapcsán, amikor a felperes félretájékoztatta alperest és telefonon szóban is egyeztettek, a tisztelt Törvényszék megjegyzi, hogy „*a kialakult rendkívüli helyzetben az alperes gyermek iránt érzett aggodalma nem mutatkozott meg, hanem kizárólag a felperes irányába volt számonkérő megnyilvánulása*”) és jövőre nézve – megalapozatlan – feltételezésekbe bocsátkozott (pl. „*nem várható, hogy abban az esetben, ha a szülői felügyeleti jogot kizárólagosan az alperes gyakorolná, olyan magatartást tanúsítana, ami elősegítené a gyermeknek az anyával való szoros érzelmi kapcsolat fenntartását*”, illetve hivatkozik arra, hogy az alperes a felperessel kapcsolatban „*pozitív tényelődást személyes meghallgatása során nem tett*”), ezzel egyidejűleg **a felperes alperessel szembeni ellenenevelő, elidegenítő, alperest rossz színben feltüntető, rugalmatlan, merev magatartását nem értékelte.**

22. Indítványozó végezetül hivatkozik arra, miszerint az Emberi Jogok Európai Bírósága, valamint a tisztelt Alkotmánybíróság egyaránt több ügy vonatkozásában is rögzítette, hogy a családjogi eljárásokban **a gyermekek érdekét mindenképp elé – így akár a szülők érdekei elé is – kell helyezni**, azonban indítványozó álláspontja szerint a jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírósági döntések **a gyermek érdekét figyelmen kívül hagyták**. A tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a magán- és családi élet védelméhez való jog sérelmét jelenti, ha a családjogi eljárások speciális körülményeinek és jogszabályi rendelkezéseinek, valamint **a gyermek tényleges érdekeinek figyelmen kívül hagyásával dönt a bíróság**.

III. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

1. Indítványozó akként nyilatkozik, hogy ezidáig nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését. Panaszos **ezúton kéri a tisztelt Bíróságot, hogy a tárgybeli ítélet végrehajtását az Alkotmánybíróság előtti eljárás befejezéséig felfüggeszteni szíveskedjék**. Panaszos kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjék az elsőfokú bíróságot, azaz az Esztergomi Járásbíróságot az ítélet végrehajtásának felfüggesztésére felhívni.
2. Indítványozó a jelen beadvány *A/1. szám alatti melléleteként* csatolja az **ügyvédi meghatalmazást**. Az indítványozó jogi képviselőjének képviseleti joga az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Alkotmánybíróság Ügyrendje) 27. § rendelkezésein, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 39. § (1) bekezdésén, valamint csatolt ügyvédi meghatalmazáson alapul, mely alkalmas a meghatalmazott képviseleti jogának bizonyítására.

A csatolt meghatalmazás 2022. augusztus 5. napján kelt, amely az alkotmányjogi panasz előterjesztésére és az eljárás során történő képviselet ellátására szól. A meghatalmazás a Ptk. 6:15. § (3) bekezdés alapján annak visszavonásáig, vagy a megbízási szerződés megszűnéséig hatályos.

3. Indítványozó a jelen beadvány *A/2. szám alatti melléleteként* csatolja **a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról szóló jognyilatkozatot**. Indítványozó az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 36. § (2) bekezdésére tekintettel kijelenti, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványával összefüggésben a nevének nyilvánosságra hozatalához **nem járul hozzá**.

4. Tekintettel arra, hogy az Abtv. 52. § (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy „*az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia*”, indítványozó az érintettségét alátámasztó dokumentumokat a jelen beadvány *A/3. szám alatti melléleteként* csatolja.
5. Az eljárás az Abtv. 54. § (1) bekezdése alapján **illetékmentes**.
6. Indítványozó kijelenti, hogy **az általa korábban előadottakat változatlanul fenntartja** és kéri azokat a jelen kiegészítéssel egységesen kezelni.

Fentiekre tekintettel indítványozó kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen beadványban kifejtett indokok alapján az Esztergomi Járásbíróság 6.P.20.334/2020/69. számú ítéletet, valamint a Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.216/2021/15. számú ítéletet, mint alaptörvény-ellenes bírói döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Kelt: Budapest, 2022. augusztus hónap 5. napján

Tisztelettel,

██████████ indítványozó, panaszos
képv.: Dr. Havas-Sághy Gábor
ügyvéd

